

Tuula Maija Vigman

VALDO SAA YSTÄVÄN

kuvitus Harri István Mäki

VALDO SAA YSTÄVÄN

Tämän kirjan omistaa

VALDO SAA YSTÄVÄN

Tuula Maija Vigman

Kuvitus Harri István Mäki

Väritä kuvat!

Copyright © Tuula Vigman 2016

Kuvat © Harri István Mäki 2016

Kustantaja - Books on Demand, Helsinki, Suomi

ISBN: 978-952-330-520-5

Valmistaja - Books on Demand, Norderstedt, Saksa 2016

Valdo hihittää keskellä yötä.

- Isi sun takana on kissa.

Isä aukaisee ensin toisen silmänsä, sitten toisen ja katsoo Valdoa. Huoneessa on hämärää, niin että he näkevät toistensa hahmot.

- Mitä? kuiskaa isä.

- Sun takana on kissa, kuiskaa Valdo hiukan kovempaa. Isä nousee hyvin hitaasti istumaan. Joku otus tuntuu todellakin hiipivän hänen selkensä takana. Isän kääntäessä päätä otus jähmettyy paikalleen ja tuijottaa vihreillä silmillään suoraan isään. Valdo hihittää käsi suun edessä kun isä kysyy otukselta:

- Ja kukas se sinä sitten olet?

- Kur. Samalla kissa hyppää kevyesti lattialle ja Valdo huomaa, että sillä on tuuhea pitkäkarvainen häntä kuin pölyhaisku. Isä ja Valdo nousevat sängystä ja heti kissa tulee puskemaan isää sääreen.

- Kur, kur.

- Se on muuttanut meille. Kohta yksi on toteutunut, hihkaisee Valdo hymyillen.

- Mikä kohta yksi, ihmettelee isä ja antaa kupillisen vettä kissalle.

- Minun toivelistani kohta yksi. Siinä oli myös koira, kannotti ja pingispöytä.

- Isä, onko seepaa? Isä katsoo Valdoa kuin kauppias ja sanoo ettei ole eikä tilata ja että vierasta kissaa ei saa ruokkia, ettei se jää taloksi. Ja nyt jatketaan unia. Kissakin voi mennä kotiinsa, parvekkeen ovi on auki. Palotikkaita pitkin se on luultavasti tullut.

Kun Valdo aamulla aukaisee silmänsä, seisoo isä makuuhuoneen ovella kissa sylissään ja sanoo:

- Se tuli taas. Käypäs vessassa ensin, niin lähdetään soitelemaan ovikelloja. Valdo nousee sängystä nopeasti ja ohimennessään silittää kissan pehmeää turkkia.

- Kur.

Valdo huomaa, että kissan korvissa on pienet tupsut niin kuin ilveksellä ja varpaiden välissä myös.

Isä, Valdo ja kissa soittavat käytävässä viereisen naapurin ovikelloa. Oven avaa juuri herännyt pörrötukkainen mies, joka sanoo, ettei hänellä ole kissaa, mutta alakertaan muuttaneella naisella on. Hän on nähnyt sen istumassa ikkunassa ja se kyllä näytti juuri tuollaiselta pitkäkarvaiselta, melkein norjalaiselta metsäkissalta. Mies haukottelee ja sulkee oven.

Isä laskeutuu rappuset kissa sylissään. Valdo pitää toisella kädellä kaiteesta kiinni ja toisella silittää kissan pehmeää häntää. Juuri kun he ovat soittamassa ovikelloa, avautuu ulko-ovi yllättäen. Kissa loikkaa isän sylistä ja pinkaisee vauhdilla ovesta ulos. Sisälle astuu nuori nainen pientä vauvaa kantaen. Valdo ohittaa naisen ja ryntää kissan perään. Kissa vilahtaa kivitalon kulman taakse näkymättömiin.

Isä on jäänyt paikalleen kädet yhä koukistettuna eteensä. Nainen tervehtii ja pyytää kohteliaasti isää pitämään vauvaa käsivarsillaan sillä aikaa kun hän laittaa vaunut kasaan. Valdo tulee rappukäytävään ja katsoo ihmeissään isää, jonka käsivarsilla potkii jокelteleva vauva.

- Onko sekin karannut jostain? kysyy Valdo innoissaan.

Isä ojentaa naiselle vauvan takaisin ja sanoo Valdolle, ettei vauva ole karannut. Vauva asuu heidän seinänaapurina ja on menossa kotiinsa. Valdo näyttää jaloillaan ruopien kuinka kissa kurvasi nurkan taakse ja katosi pusikkoon.

He palaavat takaisin asuntoonsa ja istuvat sohvalle. Valdo tuijottaa parvekkeelle, mutta kissaa ei näy. Isä on napannut omenan pöydältä ja haukannut siitä palasen. Hänkin katselee mietteissään parvekkeelle.

- Isi, voitasko me mennä kysyyn siltä alakerran tädiltä onko sen kissa kotona? Valdo tuijottaa otsa kurtussa isää silmiin. Isä haukkaa toisen palan omenasta ja rouskuttaa sitä jonkin aikaa. Sitten hän syö nopeasti omenan loppuun ja sanoo:

- No mennään sitten.

Isä ja Valdo soittavat ovikelloa. Ovessa lukee Aamu Lehtinen ja Varo vihaista kissaa! Oven aukaisee ruskeatukkainen nainen, jolla on vaalea jakkupuku ja korkeat kengät. Isä ojentaa kätensä ja suoristaa selkänsä.

- Juri Lehto. Valdosta kanssa tässä tultiin kysymään, että onko teillä kenties kissaa ja onko se mahdollisesti kotona?

- Vai karannut? lisää Valdo. Aamu Lehtinen on tervehtinyt isää kädestä ja sipaisee nyt jakkunsa helmaa alemmaksi.

- Olkaa hyvä ja tulkaa sisälle, tarjoan teille mansikkamehua. Isä ja Valdo istuvat pöydän ääreen. Ja juuri silloin pölyhuis-

kuinen kissa hyppää keskelle pöytää.

- Kur.

- Pois siitä hus! tiuskaisee Aamu ja huitaisee kissan nopeasti alas. Se on ihan sekopää tuo kissa! Ei mitään käytöstapoja. Se saa kummallisia kohtauksiakin. Se on sairaskissa. En voi sitä pitää. Entinen kissa oli ihan rauhallinen. Kehräsi vain sylissä. Tuo ei tule edes syliin.

- Mikä sen nimi on? kysyy Valdo varovasti samalla silittäen kissaa, joka on istunut hänen jalkansa viereen.

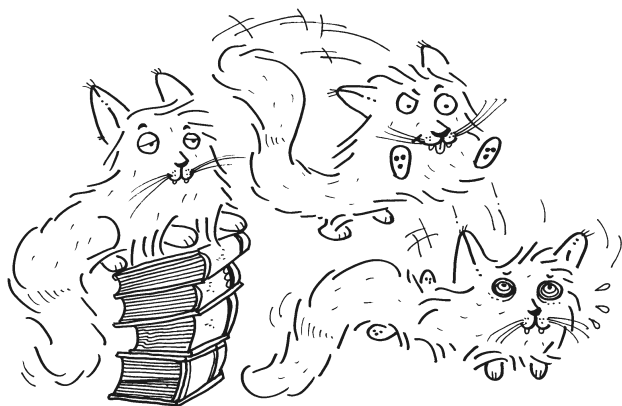
- Mildri, vastaa Aamu. Se on norjalaisen naisen nimi. Siinä on norjalaista metsäkissaa osa. Aamu kaataa raikkaan tuoksuista mansikkamehua laseihin.

- Kyllä se on kuitenkin kaunis kissa, sanoo isä. Mildri on

tessutellut vesikupilleen litkimään, pörröinen häntä purjeenaan. Valdo huomaa, että kissassa on valkoista ja vaaleanruskeaa ja sillä on myös todella pitkät viikset.

- Harmi, että se on sairas. Millaisia kohtauksia se saa? kysyy isä huolestuneena. Valdo hörppää lasista mehua ja tuntee mansikan maun.

- Se juoksee pitkin seiniä ja kirjahyllyjä. Sitten se roikkuu kattokruunussa pää alaspäin tuijottaen minua. Sen pääkin kääntyy kuin pöllöllä.

Valdolla alkaa hymy venyä korvia kohti ja hartiat hytkyä, ja vaikka hän yrittää pitää tiukasti huuliaan yhdessä, purskauttaa mansikkamehu suoraan Aamun vaalealle jakkupuvulle.

- Ai kauheaa! huutaa Aamu.

Valdo herää yöllä yllättäen. Huoneen
hämärässä liikkuu jokin...
Tästä alkaa ystävyys alakerran Mildri kissan
kanssa. Valdoa odottaa myös yllätys
kesämökkiretkellä virolaisen äidin kanssa, joka
hakee Valdona luokseen, silloin kun töiltään
ehtii. Kaupungin ja maaseudun seikkailut
vuorottelevat tässä 5-12 vuotiaalle
suunnatussa tarinassa, jonka
tapahtumapaikkana on pikkukaupunki
Heinola ympäristöineen.

85.12

Kannen suunnittelu:
Kannen kuvat: Harri István Mäki

9 789523 305205

978-952-3305-20-5